

Inainte, spre marea aniversare!

Colectivisti din Conțești au dat dovadă întotdeauna că sînt oameni vrednici. Ar de cînd au aflat de chemarea la întrecere în munca pe ogoare în cinstea zilei de 23 August, au muncit cu rivnă neasemuită. Iată, ei și-au îndeplinit angajamentul de a termina dezmiriștitul odată cu secerișul și treierișul. De asemenea, pînă la data de 16 iulie au făcut cite 3 prașile și polenizarea artificială la porumb și floarea soarelui.

Intrecerea patriotică a cuprins mii de sate. Grăbind secerișul și treierișul, preînd și transportînd la vreme cotele către bazele de recepție, înfrumusețîndu-și comunele, milioane de țărani muncitori își dovedesc marea încredere față de re-nul democrat-popular.

Fiecare angajament îndeplinit în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei este o nouă mărturie a dragostei față de înțeleptul partid al clasei muncitoare, luminătorul căii către tot mai mult belșug și fericire la orașe și sate. Cu cîntece și jocuri au fost sărbătoriți țărani muncitori din comunele care sînt în primele rînduri ale întrecerii, cum ar fi de pildă cei din Șomănești, raionul Tg. Jiu, care au primit drapelul roșu de fruntași pe raion.

Cu fiecare zi care ne apropie de marea aniversare, întreaga țară apare tot mai împodobită în straie minunate de sărbătoare. Satele și comunele de pe întreg cuprinsul patriei se îmbogățesc cu noi realizări. În satul Sărata, raionul Săveni, de pildă, s-a ridicat o școală nouă, în comuna Dealul, raionul Odorhei, s-a dat în folosință un dispensar, iar în Vilecele, raionul Slatina, s-a înălțat un cămin cultural.

În cinstea zilei de 23 August au luat ființă nenumărate brigăzi artistice de agitație ce prezintă programe în fața țăranilor la locul de muncă. Ți-e mai mare dragul să le ascuți programele. Ba un cîntec, ba cite o poezie cu haz

sau cite un joc avîntat. Cit de mult îi ajută în muncă pe țărani muncitori astfel de programe, se vede și din activitatea brigăzilor artistice din comuna Terpezița, regiunea Craiova. Aici, deși la început munca fusese destul de rodnică, totuși într-un timp începuse să șchiopăteze. Într-una din zile brigada artistică de agitație a prezentat un program în care erau criticați codașii în muncile agricole de vară. Aceștia au început de atunci să muncească în așa chip, încît unii l-au ajuns pe frunțași.

Din exemplul acesta au de învățat o seamă de comune, unde oamenii și-au luat angajamente frumoase în cadrul întrecerii, dar munca pentru îndeplinirea celor plănuite cu privire la întrecerea pe ogoare și în privința realizărilor edilitare, este lăsată la voia întâmplării. La Ceamurlia de Jos și Fîntînele, raionul Istria, sfaturile populare s-au mulțumit să-și ia în mod formal angajamente. Deși un număr însemnat de țărani harnici și-au întrecut chiar angajamentele, întrecerea nu e susținută, nimeni n-a popularizat pe frunțașii în muncă, nimeni n-a criticat pe cei rămași în urmă.

Marele avînt cu care întîmpină poporul ziua de 23 August, întrecerea pentru o recoltă bogată, strădania pentru înfrumusețarea tuturor orașelor și satelor, vor da rod împlinit dacă vor fi susținute peste tot cu stăruință.

Oameni ai muncii de la sate! Să ne îndeplinim cu avînt angajamentele luate în cinstea celei mai dragi sărbători naționale a popoului nostru. A zecea aniversare a eliberării Romîniei de către eroica Armată Sovietică și a doborîrii dictaturii fascisto-antonesciene de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Român — e aproape. S-o întîmpinăm mindri de muncă și înfăptuirile noastre!

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 346

8 pagini — 15 bani

Miercuri 11 august 1954

In cinstea celei mai dragi sărbători

Un impunător lăcaș de cultură

De multă vreme doreau țărani muncitori din satul Capul Dealului, raionul Curtea de Argeș, să aibă local de cămin cultural arătos și încăpător, cum să nu mai fie prin împrejurimi. Acum această dorință și-a găsit împlinirea.

O clădire impunătoare se înalță astăzi în sat. Este noul local de cămin cultural, prevăzut cu sală mare pentru festivități, camere pentru aparatul de filmare, bibliotecă, etc. Locuitorii satului și-au luat angajamentul, ca în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, să termine toate lucrările clădirii.

V. Ispășoiu
corespondent

Chitanța Nr. 1

Se întunecase. Peste arăta din satul Colonești, raionul Zeletin, se așterseră liniștea. Se părea că la acel ceas din noapte pe arie se găsesc doar paznicii. Dacă însă te apropiai de arie puteai vedea muncă zorită. Saci gre se încărcau în căruțe. Încă de peste zi mai mulți țărani muncitori își puseseră în gînd să ia prima chitanță de la baza de recepție.

Prima căruță e gata. Se pune încet în mișcare.

— Ți-am spus că ne-o ia înainte — se aude o vo-

ce. — Vezi dacă nu dai mai mult zor?

— Gata — răspunde celălalt — pornim. Măcar dacă om obține pe cea de a doua chitanță.

Căruțele se înșiruiră apoi pe drum în noapte. În zorii zilei au ajuns la baza de recepție din Plopana. Comuniștii Vasile Pislă și Ion Năsturaș terminaseră descărcatul. Chitanța Nr. 1 a fost luată. Rînd pe rînd căruțele sînt descărcate în magazie. Țărani muncitori din satul Colonești și-au îndeplinit angajamentul. Și-au făcut datoria. Apoi, șirul de care pornește domol spre sat. Un cîntec se aude în fruntea șirului. Încep apoi alții să cînte.

E cîntecul muncii, al bucuriei. Cîntec pornit din inimă, din dragoste pentru tot ceea ce s-a făcut în țara noastră în cei 10 ani de la eliberare.

Constantin C. Predescu
corespondent

Cinș're lui 23 August

Deși muncile de recoltare sînt în toi, țărani muncitori din comuna Turț, raionul Oaș, regiunea Baia Mare, își înalță un minunat cămin cultural. În orele libere, vin cu dragoste să pună cărămizile lăcașului lor de lumină. Echipele artistice de cor, dansuri și teatru se pregătesc temeinic pentru serbarea de 23 August. În fiecare seară fac repetiție. Ele vor da o serbare cum n-a mai fost în Turț. Serbarea în cinstea aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre va avea loc în noul local al căminului lor cultural.

Clădiri noi în Poarta

Atunci cînd își pun ceva în gînd țărani muncitori din Poarta, raionul Reghin, nu se lasă pînă nu duc la bun sfîrșit lucrul început.

Așa au făcut și cu angajamentele pe care și le-au luat într-o adunare obștească, de a construi un nou local de sfat popular și o cooperativă. Umăr la umăr, în frunte cu comuniștii și deputații, țărani muncitori din Poarta au reușit ca într-un timp scurt, cu mult înainte de termen, să ridice în roșu construcțiile începute.

Marian Iordan
corespondent

Instrumentistul Marin Tănase din comuna Știrbești, raionul Oltețu, ca și recitatoarea Virginia Leonteș din comuna Vama, raionul Cimpulung-Moldovenesc, au lăsat în urmă sumedenie de concurenți pînă a ajunge aici, la fața regională, unde au fost răsplățiți cu ropote de aplauze. De aceeași prețuire s-au bucurat din partea spectatorilor și Dan Vasiliu, prezentatorul de programe venit din comuna Tudora, raionul Botoșani, care a arătat realizările din comuna sa, ca și Maria Bobină și Victor Pavel din comuna Șipote, raionul Filiași, ce au înveselit întreaga sală cu frumoasele lor strigături cîntate.

TRIBUNA FRUNTAȘULUI

De ce am obținut eu
mai multe boabe la hectar

Intr-o bună zi de duminică, când mă întorceam de la căminul cultural, mă gîndeam și eu așa: „Ce bine ar fi dacă toți țărani muncitori din comuna noastră ar aplica metodele agrotehnice despre care ne-a vorbit azi tovarășul inginer Oprisan.

Asfel m-am apucat de lucru, urmînd învățăturile căpătate.

Pe la 20 septembrie am împraștiat pe cîmp 19 căruțe cu gunoi de grajd, îndată am făcut arătură adîncă la 22 cm. și după două săptămîni am semănat grîul cu mașina. Primăvara, în mustul zăpezii, am dat cu grapa răsturnată, așa după cum am învățat. Apoi, la timpul potrivit mi-am plivit grîul de două ori, ca să nu rămîna nici urmă de buruiană. A crescut grîul meu vîzînd cu ochii și toți sătenii se minunau de el.

În după amiaza de 6 iulie numai ce-l văd pe Aurică Soroi venind spre mine în graba mare, zicîndu-mi:

— Mi-a spus inginerul

că mine e numai bun grîul nostru de secerat, ce zici, începem?

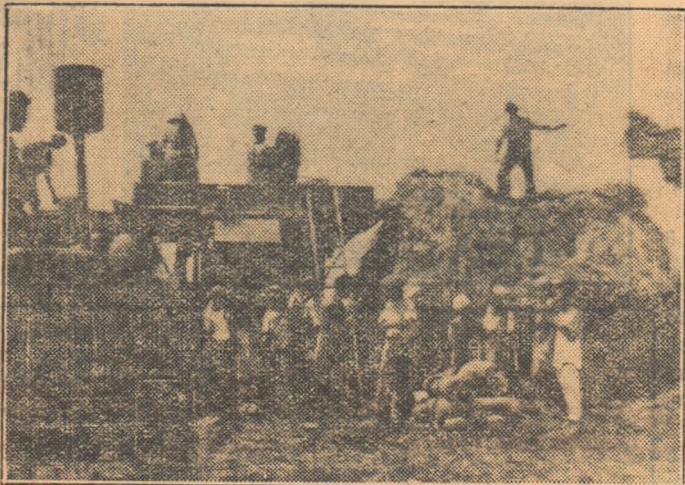
A venit și vremea treieriișului. Eram tare nerăbdător să-mi văd rodul muncii.

— 890 kg. grîu ai obținut, tovarășe Șerban, de pe cele 50 ari, adică 1.780 kg. la hectar — mi-a spus bucuros secretarul șefului, Nania Ion. — În schimb tovarășul Popescu Vasile n-a cules decît 450 kg. grîu de pe 50 ari. Și asta din cauză că el n-a muncit după știința agrotehnică.

Acum cred că nu-i greu să facem socoleala cît am cîștigat eu și cît au pierdut ceilalți ca alde Popescu Vasile.

Primul lucru ce l-am făcut îndată după ce am cîntărit grîul a fost să-mi predau cota, achitîndu-mi îndatorirea față de stat și mulțumind pentru sprijinul și învățămintele ce le-am primit ca să culeg boabe mai multe la hectar.

Șerban Dumitru țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Albești-Muru, raionul Cricov

La aria Nr. 5 din satul Cotul Mic-Lugoj, treieriișul este în toi. Batoza merge fără întrerupere, iar grîul curat umple zeci de saci. Mecanicii și batozarii de la S.M.T. Lugoj luptă pentru îndeplinirea angajamentelor ce și le-au luat în cinstea zilei de 23 August.

Zumzetul înfundat al batozelor de treier nu conține o clipă. Coșarii se estensează să nu fie întrecuți de tinerii care aruncă grîu din care. Saci după saci încărcăți cu boabe se fac stivă în apropierea fiecărei batoze. Gustav Schuh este tractorist vechi. Cu ochiul lui de mecanic priceput, mărește ca totul să meargă în plin. În S.M.T.-ul Mihail Kogălniceanu din care face parte, se numără de trei ani în rîndul frunțașilor. Nici acum nu vrea să se afle mai prejos.

— Nu vreau să-mi fac de rușine S.M.T.-ul și nici să nemulțumesc pe oameni. Bunul mers al treieriișului ne privește în aceeași măsură pe noi tractoriștii, ca și pe dumneavoastră — vorbește el țărănilor muncitori din Medanchioi, raionul Tulcea, cărora le treieră grînele.

Pe batoza Nr. 1 filfite drapelul roșu. E semn că în întrecerea cu batoza Nr. 2 oamenii din ceata Nr. 1, batozar, tractorist și coșarii, au cîștigat. Utemistul Popescu Aurel, directorul

căminului cultural, a confecționat în grabă un afiș pe care l-a lipit pe batoză: „Batoza Nr. 1 frunțașă în producție. Cîste tractoriștilui și batozarului!”

În ziua aceea Ion Carastoian a stat o vreme bosumflat. Dar nu s-a lăsat multă vreme abătut. Și-a strîns oamenii din ceată, a stat de vorbă cu ei despre unele neajunsuri ivite în organizarea muncii și au purces la îndreptarea lor. A doua zi steagul roșu și cinstea de frunțaș a revenit celor de la batoza Nr. 2.

Pe drumurile ce duc spre Isaccea vin mereu care încărcate cu grîu. Sînt țărani muncitori din satele învecinate care se grăbesc ca îndată după treieriiș să-și îndeplinească cu cinste predarea cotelor către stat. Multe care sînt ale țărănilor muncitori din Medanchioi, raionul Tulcea. Printre frunțași se numără comuniștii ca Alexandru Barac, Gheorghe Vasile, Cî-

Gata cu treieriișul

Ultima zi de treieriiș. Intovărășii Marin Tudor și Scarlat Gimescu aruncă tute pe batoză snop după snop. Coșarii nu mai pridi-desc să alimenteze tobele. Toți cei de pe arie muncesc cu multă însuflețire. Către seară, batoza și-a încetat zumzetul.

— Sîntem gata cu treieriișul Ne-am îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August! declară mîndru intovărășitul Constantin Petrea.

În aceeași seară a pornit spre baza de recepție ultimul convoi de care încărcate cu cote de la aria intovărășitilor din comuna Valea Teancului, raionul Buzău.

A. Andronescu și V. Asanache
corespondenți

Primele boabe, statului

În comuna Buda, raionul Zeletin, a început treieriișul. Țărani muncitori V. Rogoz, C. Vasile, C. Taga, I. Isac și D. Jugănarul au fost frunțași la seceriș. Tot ei au fost primii care au treierat și au predat cotele datorate statului. În aceeași zi, în frunte cu delegatul de convoi, au dus cotele la baza de recepție Motoșeni.

C. Predescu
corespondent

Zoresc treieriișul
și dezmiriștitul

Din zori pînă-n noapte batoza duduie fără încetare. Aria-i plină de oameni. Toți muncesc cu însuflețire. Aceștia-s colectiviștii din Cîndești-Bacău.

Pe panoul de onoare s-a scris numele frunțașilor. Printre aceștia se află și colectiviștii I. Lupu, G. Cercel, Valentina Istrati și E. Gherasim, care în cinstea sărbătorii eliberării patriei noastre muncesc cu forțe sporite.

Tache Vasilache
corespondent

In zorul treieriișului

steade a obține chitanța Nr. 1 pe comună a avut-o țaranul muncitor Butuc Nicolae.

DISCUȚII ASUPRA
SITUAȚIEI INTERNAȚIO-
NALE PE ARIA DIN
NICULIȚEL

De cînd s-a pornit treieriișul în comuna Niculițel, tînărul deputat Nicu Ohan își petrece cea mai mare parte din vreme la arie.

Ca delegat al cooperativei să conducă chioșcul de răcoritoare de la arie, utemistul Ohan se îngrijește ca să aibă în tot timpul limonadă, sifoane, fructe, legume și dulciuri îndestul.

În clipele de odihnă ale echipelor, deputatul Ohan găsește prilejul de a strînge în jurul său grupuri de femei și bărbați, cărora le împărtășește vești noi din țară și de peste hotare.

31 iulie 1954. Pe panoul unde se afișează noutățile de peste hotare se află vești noi despre răsunetul pe

Păstrarea legumelor

Una din metodele ușoare de păstrare a legumelor, care stă la îndemîna oricui, este și uscarea. La uscare putem folosi și legume de calitate a doua.

Vom arăta mai jos cum se usucă cîteva din legumele care se găesc în această perioadă:

Fasolea, de pildă, se curăță, se înșiră pe o ață, se opărește în apă sărată și se usucă la soare.

Vinetele se taie felii rotunde, se înșiră pe ață, se opăresc și se usucă la soare.

Ardeii grași se înșiră pe ață și se întind la soare pînă se usucă.

Roșiile se taie felii, se lasă la soare să se scurgă și apoi se usucă în cup-tor.

Varza, morcovii, albitura se taie subțire, se lasă 10—15 minute în apă clo-

cotită și apoi se pune la uscat în cuptor.

În afară de aceste mijloace simple de uscare a legumelor, e recomandabil să folosim și următoarea metodă:

Pentru gospodăriile mici se poate face din scindurele o ramă prinsă în cuie, sprijinită pe patru picioare sau pe cărămizi. Deasupra, pe marginea ramei, batem ținte mici cu capetele lăsate afară. Pe aceste ținte sau cuie întindem o pînză foarte rară sau o plasă, care să se poată scoate lesne pentru spălat. Așezăm pe plasă ceea ce avem de uscat. Punem una peste alta două sau mai multe rame făcute pe măsura plitei de gătit. Putem usca astfel legumele pînă toamna tîrziu, cînd soarele nu mai încălzește atît de puternic.

Treieriișul a rămas în urmă

Muncind cu însuflețire, colectiviștii, intovărășii și țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Pantelimonu de Sus, regiunea Constanța, au terminat în întregime recoltatul păioaselor. Treieriișul însă merge foarte încet. Nici una din batozele ce trebuiau să treiere recolta țărănilor din sectorul individual nu și-a început activitatea, pentru că la data de 3 august, ariile încă nu se organizaseră. Batozele de pe ariile colectiviștilor, cum de pildă este cea din satul Runcu, nu funcționează așa cum se cuvine, datorită faptului că salariații S.M.T. Pantelimonu, veniți pe aceste arii, dau dovadă de o neîngăduire nepăsare în organizarea muncii lor.

În comuna Pantelimonu de Sus, și activitatea cultural-politică în vederea bunei desfășurări a treieriișului

lasă mult de dorit. La ariile ce funcționează nu se aduc ziare și reviste. Cărțile de asemenea lipsesc. Frunțașii în muncă nu sînt popularizați prin panouri de onoare, conferințe, articole la gazetele de perete. Conducerea căminului cultural dovedește o totală delăsare în muncă. Secția agricolă raională Hirșova este străină de situația treieriișului din Pantelimonu de Sus. Cu toate că a venit în comună tovarășul inginer agronom Drăgănescu, el s-a mulțumit să „controleze” munca din fuga căruței din care nu s-a dat jos de loc.

Aceste lipsuri trebuie curmate fără întîrziere. Treieriișul este o muncă însemnată care nu poate întîrzi. Șeful popular raional Hirșova are datoria să se intereseze mai îndeaproape de mersul treieriișului în Pantelimonu de Sus.

tatul general. După ce deputatul Ohan a lămurit cît de dreaptă este propunerea guvernului sovietic și cît bine ar prinde popoarelor o înțelegere care să le asigure securitatea, Petrea Gh. Plînge s-a prins și el în vorbă:

— Eu, după mintea mea, socot că așa cum prin schimb de păreri s-a ajuns la încheierea acordurilor de încetare a focului în Indochina, tot așa printro conferință unde reprezentanți ai tuturor țărilor Europei să-și spună cuvîntul, se poate ajunge și în această parte a lumii la înlăturarea piedicilor care stau în calea unei înțelegeri.

Discuțiile sfîrnite de deputat în jurul problemelor de informare politică au fost curmate de Cerseмба Dumitru.

— Deputatele, fii mulțumim pentru lămuriri și informări! Acum cu spor la treabă, fraților.

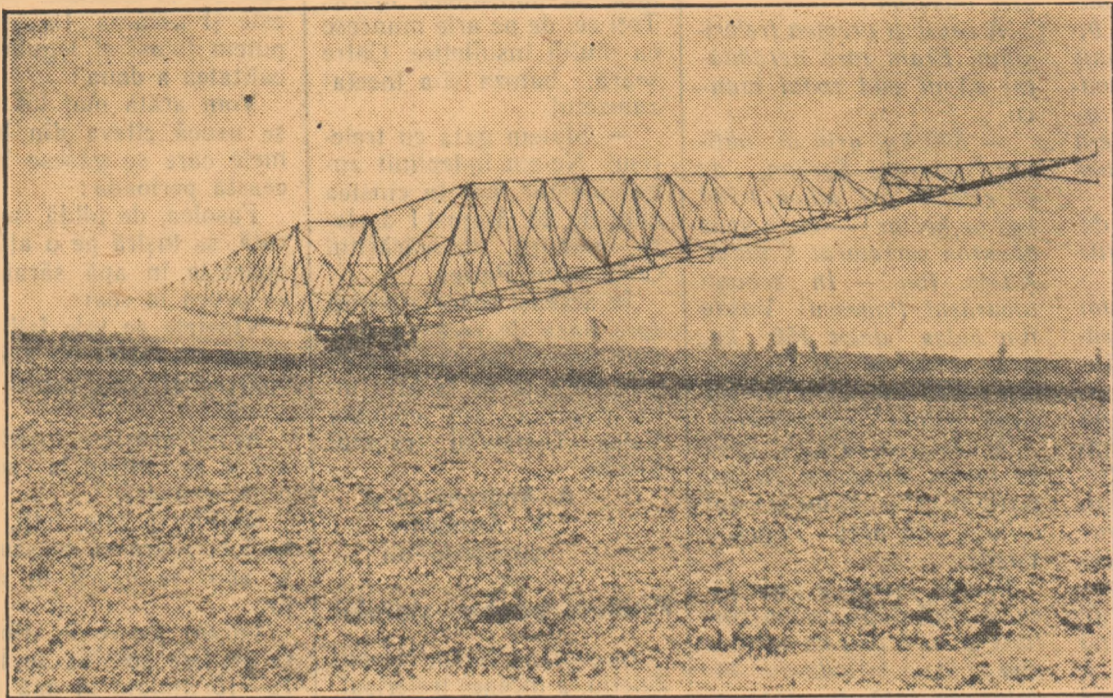
Cîteva păcănituri și tractorul se puse în mișcare și cu el odată și batoza.

A. Vasilescu

Te slăvim Românie, nămint părintesc, Mîndre, plaiuri sub cerul tău năsnic rodesc.

De cîteva zile nici un nor n-a mai acoperit cerul, nici un strop de ploaie n-a mai căzut. Arșița soarelui a făcut ca multe din plante să aibă de suferit. Dar omul, în luptă cu natura, a reușit să învingă și de data aceasta.

Exemplul din fotografia alăturată este cît se poate de grăitor. În ea vedem un agregat de produs ploaia artificială — construit la noi în țară după experiența sovietică. Stropii de apă împrăștiați pe tarlalele gospodăriei agricole de stat „N. Bălcescu” din comuna Periș, raionul Snagov, sînt tot atît de folositori ca și ploaia naturală.

Atunci cînd corul în R.P.R., simți cum crește minunatele plaiuri ale pa nouă, dobîndită în muncii clasei muncitoare. Fiecare vers te poartă tîri pe tărîm economic, bindite în gloriosul decer August 1954.

Să plutim pe așele cîteva colțuri din țara noastră.

Industria grea și mai a mașini, creată în anii de mare avînt în țara noastră, cele vremuri, cînd importa și coase, pe care le plătea fabrici și uzine noi, unde șenile, batoze, combine și numărul este în continuă creștere.

În prima fotografie, la un șul Stalin, un nou lot de tractoare care spre stațiunile de muncă.

A doua fotografie reprezintă fabrica de unelte agricole care fac ultima revizie no în curînd la sate.

Cea de a treia fotografie este lucrata la acele mașini fost aduse la rampă de înălțare goarele patriei noastre.

La sfat cu deputatii sătești

S-au aprins luminile-n Dolhasca

Peste sat se lasă înserarea. Becuri electrice luminează u-lițele și casele țaranilor. În sala căminului cultural se aude o melodie. Cîntă radio. În fața căminului cultural forfotă mare. La intrare pe un afiș stă scris: „Astă seară urmează filmul sovietic „Cazacii din Cuban”. Satul avea înfățișarea unui mic oraș...

★ Filmul s-a terminat. Din sala căminului se revărsă un șuvoi de oameni veseli, ce se îndreaptă spre casele lor. Liniștea nopții cuprinde satul. Pe prispa sfatului din Dolhasca, raionul Fălțiceni, stau cîțiva oameni. Unul din ei, mai în etate, deputatul Ionțuc Teodor, își deapănă încet firul amintirilor.

— Fără să vrei îți aduci aminte de trecut. Cîte am mai pătimit și noi!... Boierii și chiaburii te jupuiau pe de o parte, primarii, perceptorii și jandarmii pe de altă parte. Zău că de multe ori îmi venea să-mi iau lumea în cap, să iau drumul pădurilor... Ca să în-

veți carte nici vorbă. Și-apoi nici școală ca lumea nu aveam. Semăna mai degrabă cu un bordei, bun de păstrat zarzavaturile în el.

Ultimele cuvinte șugubețe, dar pline de adevăr, ale lui Ionțuc, făcură pe cei de față să-și descrețească frunțile, rîzînd.

...Tineretul nostru din zilele noastre — continuă Ionțuc — n-a pătimit ca noi. Vorba aceea, drumurile care odată au fost pline cu mărăcini și spini, acum sînt curățite și deschise larg în fața lor.

Cîntaseră pentru a doua oară cocoșii. Ora nopții era întirziată. Dar cu toate acestea, oamenii aceștia parcă nu aveau somn. Ei își depănuau mai departe firul amintirilor, aducîndu-le pînă în zilele noastre. Președintele sfatului, Săvescu Ioan, povestea:

— Cînd am început uzina electrică, curtea unde a fost ridicată devenise un șantier. Unii țărani muncitori ajutau cu brațele, alții cărau materialele cu căruțele. Zi de zi țărani ca Petre Cobzaru, Cobzaru Vasile Moronda, Gheorghie Drăgoi și Mihai Moise, lucrau de zor. Voiau oamenii să aibă lumină electrică cît mai repede. Priviți satul, e o mare de becuri electrice.

— Cu alte cuvinte — îi luă vorba din gură Enăchescu Ion, secretarul sfatului — lampa cu petrol am aruncat-o la gunoi.

— Și încă multe alte lucruri vechi, semne ale trecutului, o să le mai aruncăm — intră în vorbă deputatul Ionțuc. La 23 August școala din Vămeni va fi gata. E mare și spațioasă. E adevărat că pe cea veche nu o aruncăm, ci o întrebuițăm pînă cînd în locul ei va apare un cămin cultural.

Discuția fu întreruptă de un șuerat prelung. Sosea trenul dinspre București. El se opri și cîțiva călători coborîră, și curînd trecură podul. După o scurtă pauză, președintele îmi spuse:

— Vedeți podul acela? Tot de noi e făcut, din resurse locale.

Ionțuc Teodor se uită spre bolta înstelată. Își puse pălăria în cap și se ridică de pe prispă.

— Trebuie să plec. Uitați-vă, cloșca cu pui s-a ridicat sus de tot. Noapte bună.

— Nu uita miine să aduci lemnele la cămin. Acuș bate iarna la ușă — i se adresă președintele la plecare, în timp ce deputatul se îndepărta.

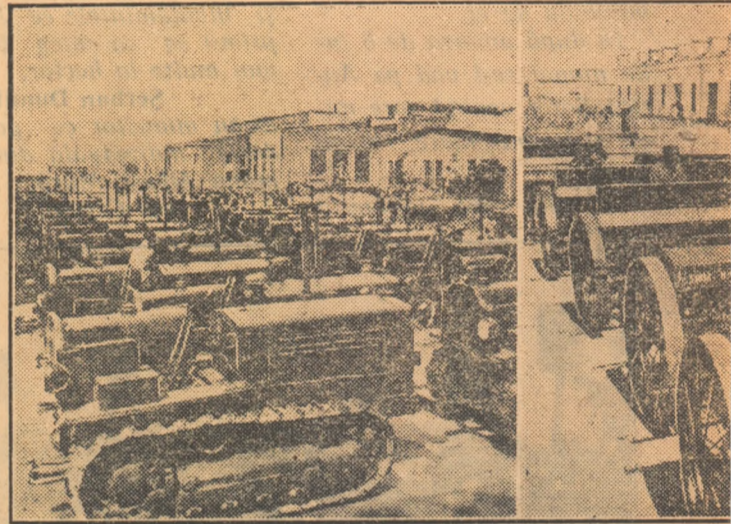
În Dolhasca anul trecut a luat ființă și un cămin de zi pentru copii. Aici țărani muncitori își lasă copiii cînd pleacă la munca cîmpului. Copiii primesc îngrijirile necesare din partea educatoarei Ana Popa.

Mi-am luat rămas bun de la președinte și secretarul sfatului. În minte încă mai îmi stăteau cuvintele lor: „Pe lingă aceste mici realizări cu care ne mindrim, fiindcă sînt ale noastre, noi mai avem și altele. Analfabetismul este pe cale de dispariție. Toți copiii sînt școlarizați; viața culturală e bogată; sîntem primii pe raion; oamenii noștri își dau bine seama că mult s-a schimbat viața lor în cei 10 ani.

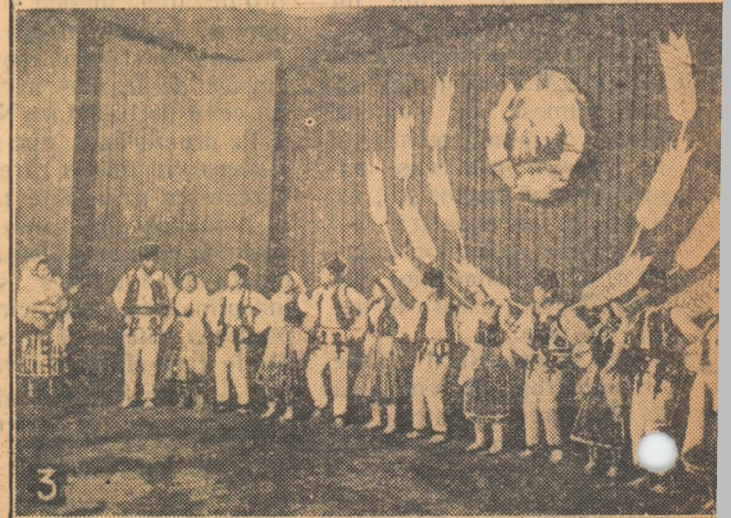
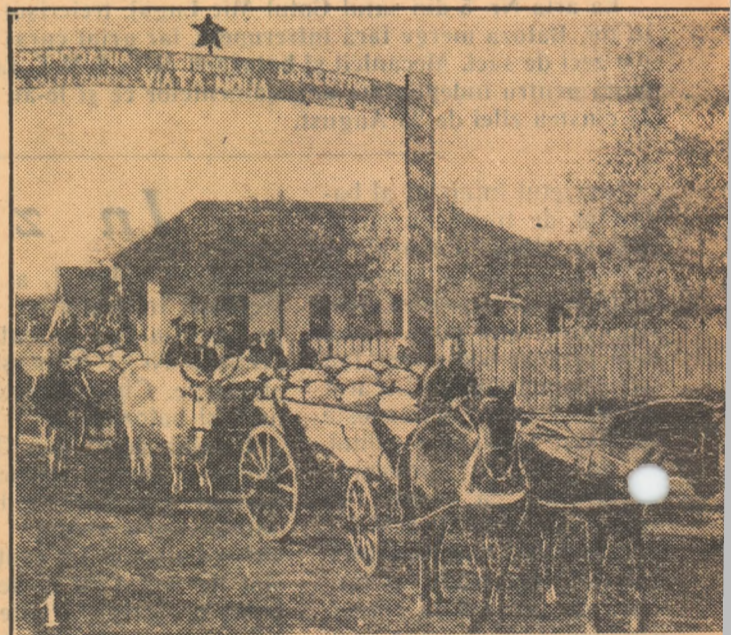
Intr-adevăr, Dolhasca s-a schimbat și se va schimba și mai mult în anii ce vor urma.
Gh. Roșu

În casele colectivităților din Valea Cinepii, raionul Brăila, își fac loc tot mai mult bunăstarea și belșugul. În fiecare an, la împărțirea veniturilor, ei duc acasă care pline cu bucate. (Fotografia nr. 1).

Mulți neștiutori de carte erau în comuna Frătești, raionul Giurgiu, înainte de 23 August. Copiii țaranilor muncitori nu aveau putința să învețe la școală; de mici ei intrau ca slugi la chiaburi și moșieri. La mica școală din comună învățau doar fiii bogătanilor. Astăzi însă, în anii puterii populare, s-a clădit în Frătești școală mare, încăpătoare. (Fotografia nr. 2).

Astăzi noi împlinim

Cîntec de libertate

Foaie verde foi de mure,
Pădure, mîndră pădure,
Tu ai fost frate cu mine
Și la rău ca și la bine.
Cît a stat pe țară nor
Soro mi-ai știut de dor
Căci ardeam după dreptate,
După sfînta libertate.
Nu mai uit ziua de ieri
Cînd argăteam la boieri
Obidit și supt de vlagă
Fără pită în desagă.

Azi cînd iarăși te colind
Mă pomenesc chiuînd
Căci prin ramurile-ți toate
Trece cînt de libertate,
Cîntul spune-n sat la noi
C-am gonit ce-a fost ciocoi
Și de-atunci oamenii sînt
Stăpîni pe al lor pămînt.
De-atunci zilele-s senine,
Tu ești slobod ca și mine
Și-s slobode-n țară toate,
Codrule, codrule frate.

Mitică Lăcătușu
țaran muncitor
comuna Săbăoani
raionul Roman

nează Imnul de Stat al
inima în tine, vezi parcă
ei, pe care înfloreste viața
și luptă sub steagul parti-

cu gândul la marile infăp-
litic și social-cultural, do-
— 23 August 1944—23

tulu și să poposim doar în
tră dragă.

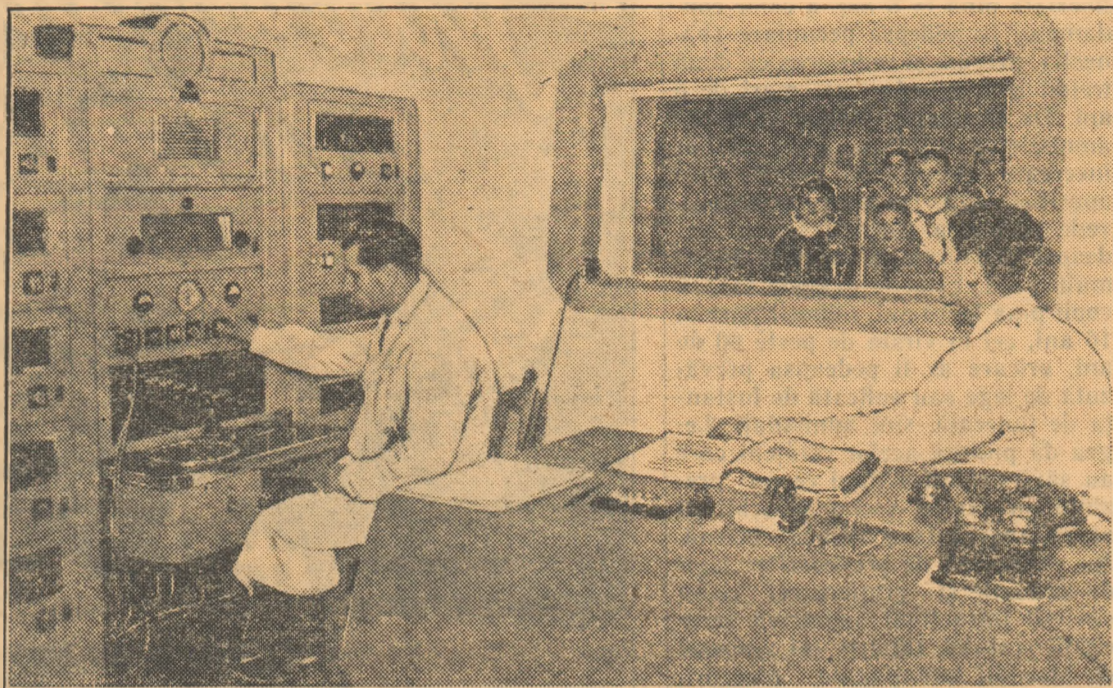
s industria constructoare de
mocrație populară, a luat un
Au apus pentru totdeauna a-
din străinătate pînă și seceri
apoi cu bani grei. Azi avem
fabrică tractoare puternice pe
te mașini agricole. An de an
ștere.

nele „Sovromtractor“ din Ora-
ctoare KD-34 sint gata de ple-
și tractoare.

tă un grup de muncitori de la
Semănătoarea“ din București,
r semănători ce vor fi trimise

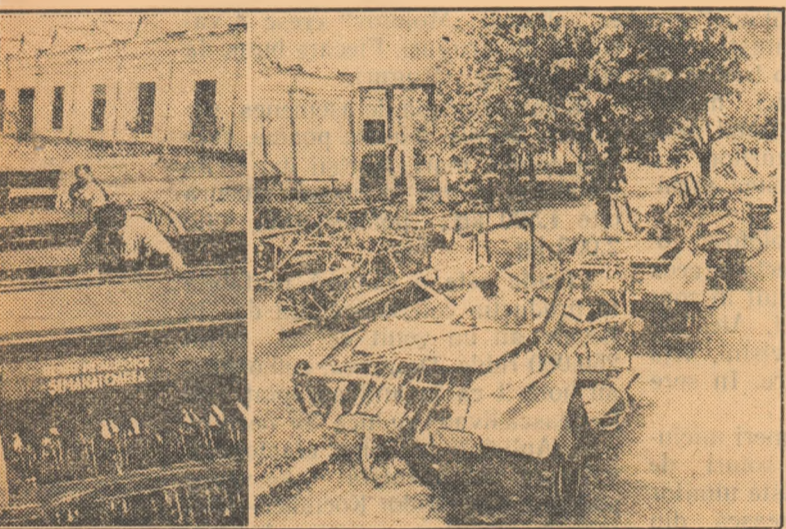
rată un șir de secerători-legă-
că „Semănătoarea“, care au
rcare pentru a fi trimise pe o-

E adrobot al trecutului jug blestemat, Nu, zadarnic străbunii eroi, ai luptat!

Comuna Budești, raionul
Oltenița, s-a electrificat în
anii puterii populare. In-
troducerea curentului elec-
tric a îngăduit țăranilor
muncitori din Budești să-și
mai îndeplinească și o altă
dorință: radioficarea comu-
nei.

Fotografia ne arată pe
operatorul șef Olteanu Pe-
tre, manevrînd cu multă
pricepere aparatele stațiu-
nii, în timp ce în studioul
centrului de radioficare, co-
rul căminului cultural exe-
cută un cîntec care este
transmis prin difuzoare în
zeci de case ale țăranilor
muncitori.

Trăim laolaltă cu românii, în înfrățire și înțelegere

Sînt țăran muncitor ma-
ghiari. Am trăit și sub stăpî-
nirea grofilor maghiari și sub
stăpînirea moșierilor romîni.

Pe atunci eu n-am știut ce
înseamnă o viață omenească.
Bucătica de pămînt care o a-
veam, o lucram în țovărășie cu
Șipoș Ghiula. El avea o vacă
și eu una. În schimb ne lip-
seau unelele agricole. Tre-
buia să ne căciulim la chia-
burii din sat să ne împrumute
cu plată un plug sau o bo-
roană. Pentru acest împrumut
le munceam cu vîrf și îndesat.
Mă zbăteam mereu să scap
de sărăcie, dar în zadar.

Astăzi alta ni-i viața și
munca. Noi, țăranii muncitori
maghiari trăim laolaltă cu ro-
mîni în frăție și înțelegere.
Noi, cei oropsiți de odinioară,
am devenit slobози abia după
23 August 1944.

Cei 10 ani de după dezrobire

au trecut unul după altul. În
această vreme eu am simțit
mereu aproape ajutorul parti-
dului și statului nostru. In-
cepînd din 1950, îmi lucrez
pămîntul pe care îl am cu
tractoarele și mașinile SMT-
ului. Aici sub poalele munți-
lor, unde se află pămîntul
meu, de obicei cartofii nu dau
mai mult de 10.000 kg. la hec-
tar. Eu însă am obținut anul
trecut aproape 16.000 kg. la
hectar. Anul acesta cartofii
sînt și mai frumoși. O parte
din ei i-am semănat în cui-
buri așezate în pătrat. Și cele-
lalte culturi le am mîndre.
În 1953, de pe 50 ari cuțivați
cu in, am avut un venit de
peste 4.000 lei.

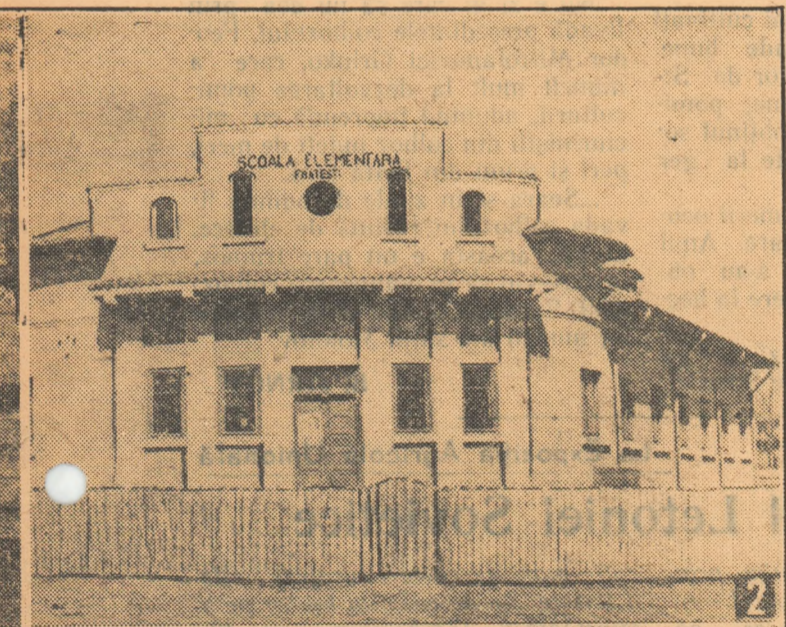
A crescut și numărul vite-
lor în bățatura mea. Acum am
două vaci cu lapte, 2 junci,
un porc și vreo 60 de păsări.
Munca mea a fost răsplătită

cum se cuvine. În primăvara
acestui an eu am avut ferici-
rea să iau parte la consfă-
țuirea pe țară a fruntașilor în
cultura porumbului, cartofi-
lor și sfeclii de zahăr. Am
vorbit în limba mea maternă.
După cîteva zile am citit nu-
mele meu în ziar. Am fost de-
corat cu Medalia Muncii pen-
tru chipul stăruitor cu care
mi-am muncit pămîntul. Tare
bucuros m-am simțit atunci.
Aceeasi bucurie o am și a-
cum. Ziua de 23 August o
întîmpin cu toate angajame-
tele îndeplinite. Cotele de
lapte și carne, precum și im-
pozitul agricol eu le-am achi-
tat pe întreg anul acesta, încă
din luna iulie.

Pușcaș Francisc

țăran muncitor decorat cu
Medalia Muncii, din com.
Lăzarea, Regiunea Au-
tonomă Maghiară

În zăisul lor minunat.

De curînd m-am înnoit cu
încă un costum de haine. A-
cum am patru costume noi
nouțe și vreo 12 cămăși. De
asemenea, nevastă mea i-am
cumpărat o rochie frumoasă
de mătase. E plin dulapul de
atîta hăinărie și rușărie. E pli-
nă și inima mea de bucurie,
cînd văd că am ce minca și
ce îmbrăca. Știu cui se dato-
rește toată bunăstarea. Cit voi

În regimul burghezo-
moșieresc rudarii erau dis-
prețuiți. În orînduirea dem-
ocrat-populară munca, cînte-
cele și dansurile lor sînt
prețuite. Fotografia ne în-
fățișează pe rudarii din co-
muna Filiași, regiunea Cra-
iova, participînd la faza re-
gională a celui de-al treilea
concurs al artiștilor ama-
tori. (Fotografia nr. 3).

Lucrarea pămîntului la-
olaltă cu mașinile S.M.T.-u-
lui aduce mari sporuri de
recoltă. Iată-i în foto-
grafie pe țăranii munci-
tori din comuna Zapodeni,
raionul Vaslui, semnînd ce-
rerile de intrare în întovă-
rășirea agricolă. (Fotogra-
fia nr. 4).

trăi le voi fi recunoscător os-
tașilor sovietici care au luptat
și și-au dat viața pentru
dezrobirea poporului nostru.

Eu sînt colectivist. Partidul
nostru mi-a luminat mîntea
ca să pășesc pe drumul cel
nou. În cei doi ani și jumă-
tate de cînd lucrez în gospo-
dăria colectivă, viața familiei
mele s-a schimbat mult. În o-
grada mea am vacă cu lapte,
cinci oi, 2 scroașe cu purcei
și multe păsări.

Copiii mei, Ion și Vasile,
merg zilnic la grădinița sezo-
niera a gospodăriei noastre
colective. Tot aici se află și
creșa. La creșa o am pe Emi-
lia, fetița de doi ani. Toți trei
primesc alături de ceilalți co-
pii ai colectivistilor, o îngri-
jire deosebită. Seara, cînd mă
întorc acasă mi-e drag să-i
ascult spunînd poezii care de
care mai frumoase.

S-au dus vremurile cînd
moșierii și alți bogătași din
comuna mea ne exploatau la
singele pe noi, țăranii munci-
tori. Mă simt tare mindru că
fac parte dintr-o formațiune
socialistă, în care s-a isprăvit
cu exploatarea omului de că-
tre om. Ce înseamnă aceasta?
Aceasta înseamnă că noi, cele
246 familii de colectivști, to-

mîni, maghiari și germani din
Hărman, sîntem azi oameni
liberi, că muncim înfrățiți pen-
tru noi, nu ca altădată pentru
ciocoi și chiaburi. Cele peste
600 hectare păioase de pe care
stringem acum rodul sînt ale
noastre, ale gospodăriei colec-
tive. Cui nu-i crește inima
de bucurie cînd vede că pe zi
ce trece se dezvoltă tot mai
mult avutul obștesc al gospo-
dăriei? Cele 74 vaci de lapte,
462 oi, 242 porci, stupi de al-
bine, livada de pomi, grădina
de zarzavat și culturile agri-
cole sînt mari izvoare de ve-
nituri pentru toți cei ce munci-
m cu hărnicie în colectiv.

Eu întîmpin marea sărbă-
toare a eliberării țării noastre
cu cît mai multe zile-muncă
lucrate în gospodăria colec-
tivă. Pînă la 1 august am fa-
cut împreună cu soția aproape
300 zile-muncă. În felul acesta
eu cred că cinstesc așa cum se
cuvine ziua de 23 August,
care mi-a adus libertate și fe-
ricire.

Tohăneanu Emilian

membru în gospodăria
agricolă colectivă „Tudor
Vladimirescu“ din comuna
Hărman, raionul Stalîn

Legea pentru grațiere și amnistie — o nouă dovadă a tăriei regimului nostru democrat-popular

Joi, 5 august, s-au desfășurat în capitala țării lucrările celei de a 4-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine.

În cadrul lucrărilor au fost discutate și votate: Legea pentru grațiere și amnistie; Legea pentru organizarea și funcționarea Arbitrajului de stat, precum și Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine în perioada de la 20 aprilie 1954 până la 5 august 1954.

★

Deosebită importanță prezintă adoptarea legii cu privire la grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni. Acest act de stat dovedește trănicia puterii populare, a legalității populare din țara noastră, grija nemărginită față de om a regimului nostru democrat-popular. Oamenii muncii din patria noastră conduși de partid au obținut succese mari în toate domeniile construcției socialiste. Industria țării produce azi de peste două ori și jumătate mai mult ca în anul 1938. Bucurându-se de sprijinul larg pe care i-l dă statul nostru, țărănimea muncitoare a sporit mult producția agricolă. S-a făcut și se întărește neincetat alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, temelie de neclintită a puterii populare.

Toate aceste înfăptuiri au făcut cu puțință în prezent grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni ce nu prezintă un deosebit pericol social.

Legea prevede grațierea celor condamnați la pedepse privative de

libertate pînă la 5 ani, a celor condamnați la pedepse pecuniare (bănești), precum și reducerea cu două treimi a pedepselor mai mari de 5 ani. De asemenea, legea prevede amnistierea tuturor infracțiunilor încercate sau săvârșite pînă la data apariției legii, pentru care se prevede pedeapsa amenzii sau o pedeapsă privativă de libertate de cel mult 5 ani. Femeile gravide sau cu copii pînă la 10 ani, minorii pînă la 16 ani, cei în vîrstă de peste 60 de ani, oricare ar fi pedeapsa prevăzută de lege sau aplicată de instanța de judecată, sînt amnistiați. Legea dă puțință acelor cetățeni care au săvîrșit infracțiuni ce nu prezintă un pericol social deosebit să se reîntoarcă la o muncă cinstită. Nu se bucură de prevederile legii de amnistie și grațiere cei ce-au săvîrșit infracțiuni împotriva securității statului, tîlharii, cei vinovați de incendii intenționate, omoruri, speculă, luare de mită, jafuri în avutul obștesc și alte infracțiuni ce prezintă un deosebit pericol social.

★

Legile votate de Marea Adunare Națională în cea de a patra sesiune sînt menite să întărească legalitatea populară, orînduirea noastră democrat-populară. Datoria tuturor oamenilor muncii de la sate și orașe este de a lupta neobosit pentru întărirea legalității populare. Fiecare cetățean al țării își dovedește dragostea de patrie purtînd o grijă deosebită față de interesele statului, mîncînd cinstit și apărînd bunul obștesc, întărînd prin toate mijloacele disciplina de stat, respectul față de legile și hotărîrile statului.

Al doilea Congres al Cooperației de Consum din R. P. R.

Milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate au urmărit zilele acestea cu deosebit interes lucrările celui de al doilea Congres al Cooperației de Consum din R.P.R. La Congres s-au discutat probleme însemnate legate de dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu mărfuri necesare țărânilor muncitoare, muncitorilor din gospodăriile agricole de stat și din S.M.T., membrilor gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, precum și oamenilor muncii de la orașe.

Felul cum s-au desfășurat pregătirile pentru congres, realizările cu care a fost întîmpinat de cooperatori, prezența unor conducători ai partidului și guvernului R.P.R. la lucrările Congresului, ca și a reprezentanților mișcării cooperatiste din U.R.S.S., țările de democrație populară și țările capitaliste, arată importanța mare care se acordă în țara noastră mișcării cooperatiste.

Din partea operatorilor au fost prezenți în sala Congresului lucrători fruntași, evidențiați în muncă, care au arătat în cursul discuțiilor o seamă de realizări însemnate din munca cooperației. De asemenea, au scos la iveală și unele lipsuri din activitatea acesteia.

Președintele Centrocoop, C. Mateescu, a ținut raportul Consiliului General al Centrocoop. El a arătat printre altele realizări că în perioada 1950—54 numărul operatorilor a crescut cu 1.080.000. Oamenii muncii de la sate au primit prin

cooperative, în perioada 1950-1953, peste 300 milioane metri țesături de bumbac, peste 9 milioane metri țesături de lînă, peste 1.600 tone bumbac fire, de asemeni și însemnate cantități de materiale de construcție și alte mărfuri.

În urma rapoartelor ținute și a discuțiilor, Congresul a adoptat rezoluții prin care aprobă raportul Consiliului General al Centrocoop pe anii 1950-54, bilanțul Centrocoop-ului la data de 31 decembrie 1953 și raportul prezentat de comisia de cenzori a Centrocoop-ului.

La sfîrșitul lucrărilor, delegații au adoptat în unanimitate rezoluția celui de al II-lea Congres al Cooperației de Consum din R.P.R., de asemeni s-a ales prin vot secret președintele Comitetului executiv al Centrocoop-ului, membru și membrii supleanți ai Consiliului General, președintele, membru și membrii supleanți ai comisiei de revizie.

În numele noului Consiliu al Centrocoop-ului, tov. C. Mateescu, președintele Comitetului Executiv al Centrocoop-ului, a mulțumit delegaților la Congres pentru încrederea acordată.

Congresul a adresat un călduros salut Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. în care sînt cuprinse o seamă de angajamente însemnate care vor duce la îmbunătățirea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

DIN PATRIA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Livada colhozului „Molotov” e o minune a științei micurine. Nu mai departe decît acum o treime de veac aici nu creșteau nici măcar meri și peri sălbatici. Numai odată cu organizarea colhozurilor s-a dezvoltat pe locurile acestea pomicultura.

Livada colhozului „Molotov” ocupă o suprafață de 13 hectare, ceea ce înseamnă destul de mult în condițiile aspre ale Siberiei. Aici rodesc meri, peri, pruni, vișini, viță de vie, agrișe, pomușoare. În sere cresc lămii și portocali.

Sînt aici 50 soiuri de meri micuriniști orizontali și 40 soiuri de meri în formă de tufă. Este uimitor cum a putut omul să crească din puietii drepti obișnuiți meri ale căror crengi nu se ridică mai sus de 30 cm. de la pămînt. Pentru aceasta copacii se sădesc pieziș, iar crengile sînt prinse de pămînt în timpul creșterii. Avînd această formă, pomul se apără ușor de ger sub învelișul zăpezii.

Merii orizontali de Altai cultivați în felul acesta dau roade bune. Prin încrucișarea merilor de Siberia cu soiurile europene, pomicultorii din colhozuri au obținut soiuri noi de meri rezistente la ger și cu fructe gustoase.

În colhozul „Molotov” merii ocupă o suprafață de 28 hectare. Anul trecut, deși a fost secetă, s-au obținut aici cîte 4.000 kg. mere la hectar.

Vița de vie se adaptează și ea bine la condițiile aspre ale Siberiei.

În colhozul „Molotov” cresc 8 varietăți de struguri. Fiecare butuc dă cîte 8-10 kg. struguri.

În colhoz ocupă de asemenea suprafețe întinse felurite poame, care dau recolte mari. Agrișii dau cîte 6.000 kg. poame la hectar, zmeura cîte 4.500 kg., pomușoarele cîte 2.000 kg.

Livada este o ramură rentabilă în producția colhoznică. Ea dă în fiecare an un venit de cel puțin 250.000 ruble. De aceea, colhoznicii au hotărît ca în anii apropiați să lărgească livada cu încă 89 hectare.

Aplicînd în spirit creator învătătura micurinească — ne spune pomicultorul Teodor Kociubei — noi tolosim un întreg complex de măsuri agrotehnice în întreținerea livazii. La fiecare patru ani introducem între rînduri gunoi putrezit, socotînd cîte 40 tone la hectar. Între timp, în fiecare primăvară, cînd se sapă copacii la rădăcină, introducem în sol îngrășăminte de potasiu.

Nu e zi în care să nu dea prin livadă președintele colhozului, Feodor Mitrofanovici Grinko, care a muncit mult la dezvoltarea pomiculturii, adunînd împreună cu micuriniștii din colhoz puietii de meri, peri și pruni din toată țara.

...Seara și în zilele de odihnă livada colhozului răsună de cîntece. Livada aceasta e un parc frumos, în care vin să se odihnească colhoznicii. Ea împodobește viața oamenilor muncii din satul Molotov.

B. JIRNOV

La Expoziția Agricolă Unională

Pavilionul Letoniei Sovietice

În apropierea pavilionului principal al Expoziției Agricole Unionale sînt rînduite în semicerc pavilioanele republicilor Baltice. În centrul acestora se află pavilionul R.S.S. Letone, construit în stil național.

În prima sală a pavilionului, sala introductivă, un panou uriaș înfățișează poporul leton pășînd pe drumul luminos al construirii comunismului.

După sala introductivă se deschide sala S.M.T.-urilor și a sovhozurilor.

Într-una din săli locul central îl ocupă creșterea vitelor, ramura cea mai de seamă a agriculturii republicii. Aici este prezentat colhozul „Lenin” din raionul Valmier care a obținut în anul 1953 cîte 3.410 kg. lapte de la fiecare vacă și re-

colte mari de cultură furajere: cîte 4.100 kg. fîn de trifoi la hectar pe o suprafață de 174 hectare și cîte 40-70.000 kg. varză furajeră la hectar.

În producția agricolă a republicii prezintă o mare importanță culturile tehnice — inul și sfecla de zahăr. În colhozul „Kirov” din raionul Vilian inul a ocupat în anul 1953 o suprafață de 110 hectare, dînd 43.200 kg. fibre și 35.400 kg. semințe. Între anii 1950 și 1953 stațiunile speciale au secat și au valorificat 47.000 hectare pămînturi mlăștinoase din colhozuri și au curățat de tufe 25.500 hectare.

Pavilionul R.S.S. Letone de la Expoziția Agricolă Unională este o luminoasă mărturie a uriașelor cuceriri dobîndite de poporul leton pe drumul construirii comunismului.

Pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemei germane

La 4 august ziarele au publicat „Declarația Guvernului Sovietic cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri”. Guvernul sovietic propune în această declarație ca să se convoace în august-septembrie anul acesta, o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. care să continue examinarea problemei germane.

Noua propunere sovietică vine la scurtă vreme după cea făcută în nota de răspuns din 24 iulie adresată celor trei guverne apusene. După cum se știe, în această notă, guvernul sovietic a făcut propunerea cu privire la convocarea unei conferințe a tuturor statelor europene, precum și a S.U.A., iar a R.P. Chineze ca observator. O ase-

menea conferință ar urma să discute problema securității colective în Europa.

Incheierea cu succes a acordurilor de la Geneva în problema Indochinei a dovedit că atunci cind părțile dau dovadă de bunăvoință, rezultatele tratatelor nu pot fi decit rodnice.

În Europa, cercurile conducătoare americane caută pe toate căile să pună pe picioare așa numita „comunitate defensivă europeană” și prin aceasta să dea friu liber militarismului german. Popoarele Europei, care au avut de suferit în două rânduri de pe urma agresiunii germane, resping propunerile americane. Pături tot mai largi ale populației din țările Europei îmbrățișează propunerea sovietică de a se încheia un tratat general care să asigure securitatea colectivă a popoarelor europene.

Declarația guvernului sovietic din 4 august reprezintă un pas înainte pe calea spre rezolvarea problemei germane, spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Ideea tratatelor își găsește aprobare îndeosebi în rindul poporului german. „...Pentru noi, germanii — scrie un ziar din Germania apuseană — principalul constă în restabilirea unității țării. Dacă o nouă conferință, care după succesul de la Geneva ar avea fără îndoială premise mai favorabile, ar putea să contribuie la aceasta, atunci trebuie să acceptăm conferința”.

Forțele iubitoare de pace de pretutindeni prețuiesc stăruințele Uniunii Sovietice îndreptate spre întărirea păcii și luptă ca propunerile sale să prindă viață.

În satele Greciei

Veștile sosite din Grecia arată că în această țară agricultura se află într-o stare foarte sărăcăcioasă. Muncile agricole se fac cu unelte din cele mai învechiate. Din cele 1.312.000 gospodării agricole din Grecia, numai 21.000 lucrează pământul cu ajutorul mașinilor.

Îndurînd jugul apăsător al capitaliștilor străini, îndeosebi americani, precum și al moșierilor din țară, țărănimea săracă și mijlocasă din Grecia duce o viață plină de lipsuri. Nivelul de trai al țărânimii grecești este foarte scăzut. Astfel, 80 la sută din populația regiunii Drama nu are cu ce trăi, majoritatea țărănilor fiind nevoiți să-și vîndă recolta înainte de a o strînge.

Starea de adîncă mizerie

în care se zbat, împinge în fiecare an mii de țărani ruinați să-și părăsească vetrele și să ia drumul orașelor unde îngroașă rîndurile armatei de șomeri. În multe localități țărani sînt ruinați în urma exproprierii ogoarelor lor, care sînt transformate în aerodromuri pentru scopurile războinice ale imperialiștilor americani. Țărani nu primesc nici un fel de despăgubiri pentru pămîntul expropriat și în felul acesta sînt condamnați la foamete și mizerie.

Aceasta este soarta țărânimii muncitoare într-o țară unde la cîrmă se află un guvern care execută poruncile stăpînilor de peste ocean. Pe bună dreptate se spune că Grecia a fost transformată de fapt într-o colonie americană.

Imperialiștii americani înzestreză Germania apuseană cu avioane și armament de război în vederea creșterii militarismului german cu care vor să înceapă din nou în sînge popoarele Europei.

Mai puțin prețuiți decît șoarecii...

În Statele Unite ale Americii șoarecii și șobolanii — ca să nu mai amintim de cîini — sînt cu mult mai prețuiți decît oamenii. Acum, ce e drept, lucrul acesta nu trebuie să mire pe nimenea. După cum se știe, în războiul criminal împotriva pașnicului popor coreean, șoarecii au fost aliați ai trupelor imperialiste invadatoare. Cum șoarecii n-au gură, adică au dar nu pot vorbi, ei nu pot să spună că sînt ori nu sînt împotriva politicii războinice a imperialiștilor americani.

Pe semne, datorită acestui fapt, imperialiștii îi scutesc pe șoareci de a fi drept cobai (animale pe care se fac experiențe medicale), fiind înlocuiți în această treabă cu oameni. Adică mai exact: cu tineri americani. Fără îndoială că imperialiștii au recurs la această treabă nu de dragul șoarecilor, ci minai de

pofta de sînge, minai de dragul sacului cu dolari.

Se știe că serviciul militar în rîndurile tineretului american se bucură de foarte puțină popularitate. Mai mult: mulți tineri americani, aflați sub arme, dezertează; mulți refuză să se prezinte la centrele de recrutare. Dorința de pace și de libertate a tinerilor americani nu se împacă însă cîtuși de puțin cu socotelile războinice ale imperialiștilor. Iată de ce agenția americană de presă „United Press” — specialistă în șantaj și afitări războinice — a transmis o știre prin care arăta că Howard Read, comandantul centrelor pentru serviciul militar din statul Colorado, a declarat că în toamna acestui an la spitalul militar din Denver tinerii americani care refuză să facă serviciul militar vor fi folosiți drept cobai în cercetările științei medicale americane asupra

alimentelor supuse efectelor radiațiilor atomice. Imperialiștii americani vor să știe cu precizie cît de mult se distruge organismul celor ce s-ar hrăni cu asemenea alimente.

Deci lucrurile, după socotelile imperialiștilor, stau așa: dacă ești tînăr și trăiești pe pămîntul Americii, ai de ales din două căi: ori te învoiești să fii carne de tun pentru imperialiștii americani, ori te lași pe mîna acelor doctori care prețuiesc mai mult viața unui șoarece decît a unui om.

Această măsură nerușinată și criminală — fără asemănare în istorie — dovedește un singur lucru: imperialiștii americani, care se îngrozesc cînd aud cuvîntul pace, nu se dau în lături de la nimic cînd e vorba ca sîngele oamenilor să fie transformat în dolari.

George Ciudan

Răspuns la întrebările cititorilor

Franța și „comunitatea defensivă europeană”

Mai mulți țărani muncitori din comuna Rucăr — regiunea Pitești, ne-au întrebat: Care este poziția Franței față de așa numita „Comunitate defensivă europeană”?

Redacția le răspunde prin articolul „Franța și „comunitatea defensivă europeană”.

Într-o consfătuire a președinților grupurilor parlamentare ale Adunării Naționale Franceze s-a hotărît ca la 24 august să înceapă debaterile în problema așa zisei „comunități defensive europene” în Adunarea Națională Franceză. Se știe că guvernul din S.U.A. și-au pierdut de mult răbdarea, bat din picior și amenință fără rușine Franța pentru a o face să ratifice tratatul „armatei europene” prin care se urmărește să se dea mînă liberă și posibilități mai largi de acțiune militaristilor revanșarzi din Germania apuseană. În ultima vreme s-a anunțat chiar de la Washington că dacă Franța nu va ratifica tratatul „armatei europene”, atunci Statele Unite vor fi

„nevoite” să reînarmeze Germania apuseană fără să mai țină seama de împotrivirea Franței. După cum se vede, cercurile războinice din S.U.A. care vor să se folosească de militaristii germani pentru a îneca omenirea din nou în sînge, nesocotesc voința de pace a popoarelor Europei și încearcă să obțină prin șantaj și presiuni de la „aliații” lor europeni consimțămîntul la renașterea militarismului german.

Politica americană de șantaj și amenințări suferă însă înfrîngere după înfrîngere. Așa s-au petrecut lucrurile la conferința de la Geneva, care în ciuda manevrelor și opoziției S.U.A., a adus pacea în Indochina.

În Franța, cea mai mare parte a poporului francez a respins cu hotărîre politica de remilitarizare a Germaniei apusene. Poporul francez care a cunoscut în repetate rînduri agresiunea Germaniei militariste, se ridică plin de energie și împotriva tratatelor militariste de la Bonn și Paris, împotriva orică-

ror alte acțiuni și măsuri menite să ducă la refacerea armatei hitleriste.

Nota sovietică din 24 iulie și Declarația Guvernului Sovietic din 4 august prin care se cere convocarea unei noi conferințe internaționale cu privire la securitatea colectivă în Europa, au găsit o călduroasă primire în rîndurile poporului francez, în cercurile politice cele mai largi din întreaga Franță.

Ocupîndu-se de „comunitatea defensivă europeană”, Eduard Herriot, președinte de onoare al Adunării Naționale scrie într-un articol: „Cred că nici un om de stat francez demn de acest nume nu va putea accepta texte atît de primejdioase, mortale pentru noi. Pentru aceasta cred, în ce mă privește, și o spun în mod obiectiv, că tratatul nu va fi ratificat de Adunarea Națională Franceză”. Multe ziare franceze amintesc de tratatul franco-sovietic semnat la 10 decembrie 1944 și cer ca acest tratat să fie respectat, deoarece corespunde intere-

selor Franței și intereselor păcii în Europa.

Planul asigurării securității colective în Europa găsește sprijinul cel mai larg al popoarelor care s-au convins că politica constituirii unor blocuri de state opuse, cursa înarmărilor, renașterea militarismului german duc în mod neîndoielnic spre război.

Poporul francez a spus un nu hotărît acestor planuri. Vorbînd despre sentimentele pe care le nutrește poporul Franței față de planurile de constituire a „armatei europene”, un cunoscut om politic burghez din Franța, Paul Boncour, spunea nu de mult că „...nu se va găsi nici un soldat francez doritor să lupte sub comanda unui general german care i-a dat poate foc casei sale sau i-a împușcat rudele”.

Rămîne ca parlamentul francez să țină pînă la capăt seama de voința poporului și prin votul său să respingă și să înmormînteze pentru totdeauna tratatele militariste de la Bonn și Paris.

ÎN ACUL „ALBINEI”³⁰

Dă-ne „Albino“... ajutor

Tehnicianul agricol Moțoc Vasile, de la secția agricolă a sfatului popular raional Bistrița își duce munca numai din birou.

Stă într-un birou Moțoc
Parcă-i prigonit pe loc
Și din zori și până-n seară
Nici nasul nu-l scoate-afară.
Pe teren nu știe ce-i,
Situafii juste... clei;
Pe teren, de luni de zile
N-a ieșit Moțoc Vasile,
Iar controlul în raion
Il face prin telefon,
Apoi la sfârșit de lună
Moțoc face treabă „bună”.
Scrie pe opt pagini, frate
Raport de... activitate.
Albinițo dragă, tu
Ia-l în acul tău acu,
Și-nțeapă-l să se trezească,
In birou să nu clocească.
Ințeapă-l cum se cuvine
Ca să meargă munca bine,
Că e zorul tot maimare
Pe arii și pe ogoare.

Andrei Mușat

Toți așteaptă cite ceva...

Mi-a fost dat odată să iau parte la o frumoasă șezătoare a căminului cultural din satul Simionești, raionul Bistrița. Strașnică echipă artistică are căminul! După o vreme, trecind iar prin Simionești, m-am dus glonț la căminul cultural. Când colo ce să vezi: depozit de lină. Zilele trecute m-am abătut din nou pe acolo. M-am bucurat tare când am aflat că la cămin nu mai e centru de colectare a linei. Bucuria însă mi-a fost doar de o clipă. Depozit de lină nu mai era, dar căminul era... un adevărat grajd.

Sînt oameni practici tovarășii Budurlean de la C.S.C. și Săbău Ioan, directorul căminului cultural. De ce să mai facă curățenie? Așteaptă oamenii împăcați tunsul oilor din 1955. Simioneștenii așteaptă nerăbdători ziua cînd vor putea să asculte o conferință, să vadă un film. Dar ei mai așteaptă ceva: măsurile raionului.

Greco Ion
corespondent

Mai rău e că la sfat nu-i președinte

Am ajuns în comuna Răchitoasa, regiunea Constanța, pe la amiază. Pe cîmp se robotea de zor: unii treierau, alții dezmirișteau. În drumul meu, pe malul iazului, un pescar cu undița. Dau binețe și intru în vorbă:

— Ai prins ceva, pescarule?
— N-ai nimerit — zice. — E drept că stau toată ziua la coada undiței, dar eu nu-s pescar. Sînt

președinte'le sfatului popular...

— Și stai toată ziua la coada undiței? Ca președinte ar trebui să stai la sfat.

— Aș sta eu, dar vezi, la sfat nu-i iaz. Și parcă-i un făcut! Nici la iaz nu-i... sfat. Asta e răul.

De fapt, gîndesc eu, nu-i chiar atît de rău nici că la sfat nu-i iaz, nici că la iaz nu-i sfat. Mai rău e că la sfat nu-i... președinte.

Sărmăluțe de... mohor!

Albinițo dragă, știu că ție-ți place mierea, așa cum le plac oamenilor sarmalele, pilaful și orezul cu lapte. Dar de unde să mînce oamenii orez, cînd mă mîncea mohorul, costreiu și alte bălării care cresc în toată voia pe orezăria din Găești, regiunea Pitești. Tot necazul ăsta mi se-ntîmplă din vina tovarășului director al gospodăriei de stat din Găești, Ilie Ma-

rin, a tovarășei inginer Ciuciu Elena și a brigadierului orezar Niță Constantin, care m-au uitat și m-au lăsat în părăsire. Totuși cred că-și vor aminti de mine

Cînd s-or ospăta de zor
Cu sarmale de... mohor
Și-or mînce și niște-ardei
Cu-umplutură de costrei.

Orezul de pe tarlaua
G.A.S. Găești.

(14)

— Încotro așa, fără cizme, tovarășe președinte?

Görkös Dezideriu, președintele sfatului popular din comuna Sărata, raionul Bistrița, îmi răspunde mîndru:

— Pe cîmp, am de lucru. Ce, crezi că-i ușor să fii fruntaș pe raion.

— Nu-i ușor, nici vorbă, dar nici pe cîmp nu-i ușor să umbli fără cizme, că te înțepi la țurloaie — zic eu.

— Iar vorbești în doi peri și cauți nod în papură.

— Poate-ai vrut să zici nod în miriște — îi întorc eu vorba.

— Aha, dacă-i vorba de miriște, atunci n-ai să găsești nici un nod, că doar sîntem fruntași în campania de recoltare, — se fâli el.

— Adică fruntași-codași — intră în vorbă țaranul muncitor Sonea Flore.

— Cum vine asta? mă mir eu.

— Vine cam pe dos, dar așa-i. Acum să te vad Ilie Poanașu cum te descureci...

Țăranii muncitori din Sărata, raionul Bistrița, au recoltat pînă a-

cum peste 70 la sută din păioase și stau în fruntea celorlalte comune din raion. Atunci cum de sînt fruntași-codași? Nu pricepeam deloc. Mi se părea o gluma nesărată. Auzi să stai în frunte și să te ții zdravăn de coadă. Și nelămurit, întreb din nou pe tovarășul Görkös Dezideriu. El mi-a răspuns tăios:

— Noi sîntem fruntași pe raion, tovarășe, asta e...

M-am făcut mic și l-am privit muștrător pe Sonea, dar el rîdea. Știa el ce știa. Apoi zise:

— Sîntem fruntași la strînsul recoltei, dar sîntem codași la dezmiriștit. Cu cele 6 hectare pe care le-am dezmiriștit numai fruntași nu ne putem numi. Sînt de vină și unii țărani de pe la noi, care nu pricep că fără dezmiriștit își fură singuri căciulile.

Tovarășul Görkös s-a dezumflat numaidecît și a trebuit să-și recunoască partea de vină... Culcîndu-se pe lauri, s-a trezit pe miriște.

Eu i-am povățuit atunci pe sărățeni să apuce zdravăn munca dezmiriștitului de coadă și s-o tragă pînă or aduce-o în frunte, ca să nu mai fie fruntași-codași, ci fruntași între fruntași.

Epigrame

Sfatul popular din comuna Hărmanești-lăși nici pînă la data de 31 iulie nu organizase cele 6 arii planificate.

Dacă ai de treierat
Incarcă și mergi la sfat
Căci acolo sînt bădie,
Șase arii... pe hîrtie.

★

Tovarășei Pițigoi Elena, bibliotecara căminului cultural din comuna Gologanu, raionul Focșani care ține biblioteca mai mult închisă decît deschisă și care acum este în concediu:

Pentru că ții biblioteca
Luni de zile încuiată,
Cititorii îți urează
Vacanță... îndelungată.

★

În comuna Siliștea Crucii raionul Băilești după 15 zile de la începerea secerișului nu se dezmiriștise mai nimic!

Chiar miriștea azi se miră
Că nu o dezmiriștiră:
Poate că și-au făcut planul
Să culegă boz la anul.

★

În comuna Moneasa, raionul Gurahonț, zierele sosesc cu mare întirziere:
Dacă-asa e treaba, vere,
Ziarul pe săteni i-ajută
S-așle, fără întirziere,
Ce-a fost nou... luna trecută.

★

Tractoriștii trimiși în unele comune din raionul Mizil nu au fost cazați la timp de sfaturile populare:

Dorm și ei pe unde pot
De cînd sînt acolo-n sat...
Se întîmplă-asa, socot,
Fiindcă dorm... cei de la sfat.

Ghicitoare

Ia încearcă de-l ghicește:
Cine cotele primește
De la toți cum se cuvine,
De la neamuri... mai puține!

(Necăsu Ion, delegatul de ba-
care ia de la rudele sale cote
Casciole, raionul Ottența,
toză de la aria din comuna
(Necăsu Ion, delegatul de ba-

DIN ÎNTIMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (16)

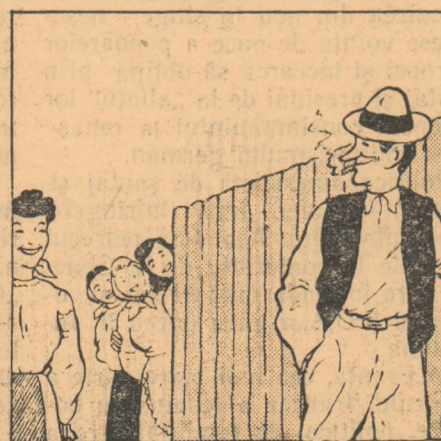
(Desen de F. Calafeteanu)

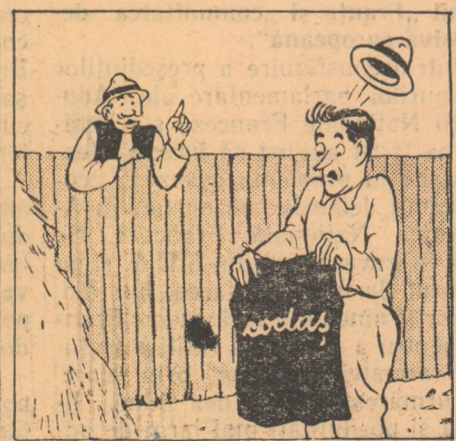
Codașul:
Mindru-s și frumos băiat,
Nimeni nu-i ca mine-n sat!

Codașul:
Toate fețele-mi zîmbesc
Și de dor se prăpădesc!...

Codașul:
Să aleg, nu-i prea ușor...
Toate după mine mor

Moș Ardei:
Gărgăunii să fi-i lași
Și-n muncă să fii fruntaș!